

hjælp. Det foreliggende forslag er en efter min mening en uheldig indblanding i denne balance.

Det er svært andet end at gentage min forænger. Det er en aparte fremgangsmåde at gribe ind i de igangværende forhandlinger ved at tage en detalje ud og sige, at den skal Folketinget træffe beslutning om. Allerede af denne grund må jeg afvise forslaget.

Samtidig vil jeg sige, at selve hovedtanken, at systemet er til for borgerne og ikke omvendt, kan jeg kun være enig i, og jeg mener heller ikke, at vi har grund til at tage den gældende lægeordning som udtryk for andet.

Hvis overenskomtparterne finder, at almen lægehjælp og vagtlægehjælp vil kunne tilrettelægges på en fornuftig måde, også hvis der gives mulighed for lørdagsåbent hos den praktiserende læge, kan jeg kun hilse det velkommen.

Det er klart, at spørgsmålet om lørdagsåbent blandt andet skal ses i sammenhæng med vagtlægeberedskabet. Det er også klart, at holder én's læge lørdagsåbent, ja, så vil der højst sandsynligt være en anden dag, hvor lægen har lukket, og hvor man så er henvist til en anden læge end den læge, man kender.

Det synspunkt, som hr. Jørgen Winther gjorde gældende under den sidste debat, nemlig at den bedste behandling, når man bliver syg, får man hos sin egen praktiserende læge, kan det altså være ikke gælder, hvis man bliver akut syg på et tidspunkt, hvor den pågældende læge ikke har åbent. Når der nu, som jeg har redegjort for, ikke er sket nogen ændringer i de ydre omstændigheder, om jeg så må sige, undrer det mig så meget desto mere at se denne genfremsettelse også i betragtning af hr. Jørgen Winthers afsluttende ord under den sidste debat. Hr. Jørgen Winther sagde:

»Det er ikke lovgivning, vi ønsker at ty til i første omgang. Vi ønsker det, vi har opnået nu: et klart signal fra Folketingets partier om, at PLO bør tænke sig lidt om og gå ind for lørdagsåbent.«

Så må man jo spørge sig selv: Hvis Venstre opnåede det, de ville, med det sidste beslutningsforslag, hvorfor da denne genfremsettelse?

Jeg har bemærket, at der er sket en udvikling i bemærkningerne til beslutningsforslaget. Vi ser nu, at forslaget også begrundes i hensynet til lægen: større dispositionsfrihed for den praktiserende læge. Men er det nu noget, som Folketinget skal sikre?

Folketinget har med sygesikringsloven overladt det til Sygesikringens Forhandlingsudvalg og Praktiserende Lægers Organisation ved overenskomst at fastsætte de nærmere vilkår for ydelserne efter loven. Det er dette, der nu foreslås grebet ind i.

Jeg synes, vi skal overlade det til de praktiserende læger selv at gøre deres interesse for større dispositionsfrihed gældende. Det synes jeg er en god måde at gøre det på, nemlig ved, at de gør det i forbindelse med forhandlingerne, og jeg synes, vi skal afholde os fra at røre ved den helhed, som overenskomsten udgør, så længe parterne lever op til det ansvar, der er pålagt dem ved sygesikringsloven, og så længe de med overenskomsten skaber grundlaget for en afbalanceret tilrettelæggelse af lægebetjeningen her i landet såvel i som uden for vagttiden.

Hanne Andersen (S):

Sidste år ved denne tid, da vi behandlede det samme forslag, sagde jeg, at det vel skulle ses som et udtryk for, at de praktiserende læger er optaget af at yde den bedste service til deres kunder, patienterne.

Sådan læser jeg også den henvendelse, der nu er kommet fra Praktiserende Lægers Organisation. De er bare slet ikke enige om det samme servicemål som forslagsstillerne, men først og fremmest giver de udtryk for deres utilfredshed med, at forhandlingsretten tilsidesættes.

Forhandlingen om landsoverenskomsten om almen lægegering er netop påbegyndt. Der er allerede aftalt flere møder foreløbig frem til februar 1999.

Lægernes forhandlingspartner, Sygesikringens Forhandlingsudvalg, er helt bestemt optaget af at yde den bedste service til kunderne, så de, patienterne, får den bedste service med let adgang til lægen. Selvfølgelig skal det være nemt at gå til læge, og jeg ser også meget gerne, at det bliver på andre tidspunkter end dem, vi ser i dag.

Vi har også set forsøg med udvidet åbningstid, ikke lørdagsåbent, men f.eks. åbent til kl. 20 om aftenen. Det viste sig at være en ensom oplevelse for de læger, der forsøgte sig med disse nye åbningstider. Men jeg ved, at spørgsmålet fortsat er med i forhandlingerne og er med på forhandlingsbordet fra Sygesikringens Forhandlingsudvalgs side.

Praktiserende Lægers Organisation peger i deres henvendelse på de mange spørgsmål, der